

Knutpunkten

Svenska Jiu-jitsu Förbundets Nyhetsblad

Nr 1 - 2021

Innehållsförteckning

Ordförande har ordet	2
Svenska Jiujitsuförbundet fyllde 50 år 4 januari	3
Den moderna jiujitsun	3
Japansk saga	4
Äntligen träning	7
Hälsningar från Dennis i Japan	8
Hedersmelem jubilerar	9
Covid-19; en backspegel	10
Veteranföreningen Shiai	11
Riksinstruktörens spalt	13

Information

KNUTPUNKTEN – Svenska Jiujitsuförbundets (SJF) informationsblad är förbundets nyhets- och informationsorgan till klubbar i förbundet och dess medlemmar. Knutpunkten distribueras på Internet via SJFs hemsida: www.jiujitsu.nu

Innehåll med text och bilder, sammanställs av redaktionen. Det står redaktionen fritt att ändra eller stryka i inskickat material. Bilderna får ej användas i andra sammanhang utan upphovsmannens skriftliga tillstånd.

Redaktionen består av:

Erik Lorinder, ansvarig utgivare,
ordforande@jiujitsu.nu

Caroline Torstensson, layout.

Marja Durewall-Nilson, Felikss Straumits,
Johan Flakberg, Jonas Borgström.

Material skickas till

Marja@kurtdurewall.com

Foto: Där inget annat anges: DW-Foto, Gbg.

Utgivningsdatum: 210320

Som bilaga i Knutpunkten Nr 1-2021 medföljer Jubileumspamfletten "50 år av glädje, svett och utveckling".

OMSLAGSBILD

Jubileumslogon, som används i alla officiella sammanhang under året 2021.

Ordföranden har ordet

Erik Lorinder

Det japanska ordet budô betyder *kampens väg* men om vi betraktar dess kanji så finner vi en "person utan hill-lebard". Symboliken handlar om att så långt som det är möjligt bemöta livets problem, faror och hot utan vapen, det vill säga utan våld.

Om vi betraktar ordet våld så finner vi att det ordet har en väldigt vid betydelse vilket gör att språket blir en aning onyanserat. Vi talar om lite våld, mycket våld, grovt våld, mildt våld, göra våld på sig själv osv. Inom rättsväsendet talar man om Polisens våldsmonopol, polisens rätt att använda våld när andra medel är otillräckliga. I övriga Norden använder man ordet makt, att poliser har rätt att använda makt när andra medel är otillräckliga.

Vid betraktande av självförsvarsstilar runt om i världen så ser man mycket av hur mästare glorifierar sin våldsattityd, att de ger sig själva rätten att tillämpa våld om utövanandet och dess inramning är tillräckligt sofistikerat.

Att hävda rätten att använda våld är som att hävda sin rätt att vara okunnig. Man behöver inte använda våld om självförsvarstekniken är tillräckligt bra. Med det sagt så kan man alltså uppleva sig tvingad att ta till våld om ens kunskaper i självförsvar är otillräckliga.

Budô handlar om att utveckla sin personlighet och finna vägar för hur man minimerar sitt våldsbruk utan att vara undflyende. Det går ut på att ta till sig av sin mästares instruktioner och verktyg, anpassa dem efter egna förutsättningar, att bli bättre på att stå upp för sig själv och sina ideal utan att göra sig själv eller någon annan olycklig.

Det är det som är jiujitsu.

Svenska Jiujitsuförbundet
Erik Lorinder
Förbundsordförande

Svenska Jiujitsuförbundet fyllde 50 år 4 januari

Måndagen den 4 januari 2021 samlades ett antal personer från styrelsen, UR, stiftarna och personer som har haft stor anknytning till förbundet. Vi ville uppmärksamma och hedra Svenska Jiujitsuförbundet som bildades för 50 år sedan.

En kransnedläggning gjordes på grundaren Kurt Durewalls grav på Östra Kyrkogården i Göteborg. I samband med detta höll jag ett tal om betydelsen av Svenska Jiujitsuförbundet historik och utveckling. Förbundet som bildades den 4 januari 1971 av sju personer där Kurt Durewall, Marja Durewall Nilson och Fritz Schubert hade en ledande roll i bildandet av förbundet. Göran Celanders, som valdes in lite senare har även han bidragit med utveckling av förbundet i rätt riktning.

Svenska Jiujitsuförbundet är en fristående, ideell organisation som har till syfte att samla dem som vill utöva och vidareutveckla den form av jiu-jitsu som Kurt Durewall introducerade i slutet av 1950-talet. Denna form av självförsvar bygger på att inte tillfoga smärta

eller skada och blir effektivt genom att man använder minsta möjliga kraft i sitt försvar. Jiu-jitsu, som är ett modernt och väl anpassat självförsvarssystem som ständigt utvecklades av Kurt Durewall och SJFs tekniska kommitté, där EMJ-reglerna (etiska, medicinska och juridiska) är grundstenar i Durewall-jiu-jitsu och inom SJF.

Svenska Jiujitsuförbundet självförsvar kan utföras av alla personer och ger barn, ungdomar och vuxna en värdefull träning. Utöver den glädje som jiu-jitsuutövningen ger, ger den även en positiv inverkan på det dagliga livet när det gäller skola, arbete eller fritid eftersom balans, följsamhet, avspändhet, kroppskontroll, andning, koncentrationsförmåga, vidsynthet och medmänsklighet tränas upp.

Svenska Jiujitsuförbundet ser framemot ytterligare 50 år med utveckling och att få möjlighet att sprida den moderna jiu-jitsu.

**Riksinstruktör
Benny Ericsson**

Den moderna jiu-jitsu

Sett ur en ung jiu-jitsuinstruktörs synvinkel efter julläggret 2013

Jiu-jitsu är så mycket mer än bara träning. Det har Kurre lärt mig. Kurre sa till mig en gång att jiu-jitsu är med oss i allt vi gör. Kurre pratade också ofta om hur gräset viker undan för vinden, hur vattnet i forsén viker undan för stenar. Att ge vika för att vinna. När vi är ute och tar en promenad, när vi möter andra människor. Då har vi våra principer. Vi visar ödmjukhet och omtanke för våra medmänniskor. Visar vi ödmjukhet och omtanke är det ofta det vi får tillbaka.

Visar vi aggressivitet så är det, det vi får tillbaka. Orsakar vi smärta, ökar vi våldet och människor blir mer aggressiva.

Genom att vika undan för motstånd, gå runt kraften, hitta nya vägar har vi jiu = mjukhet. Hur vi rör oss när vi går, när vi arbetar, lyfter saker, flyttar saker, träffar människor, hur vi är, hur vi lever är jiu-jitsu och på det sättet är jiu-jitsu med oss i allt vi gör.

Det är det som är en av sakerna som är så unik med Kures jiu-jitsu, att det är inte bara en fritidsaktivitet, det är ett sätt att leva. På det sättet kommer Kurre att fortsätta vara med mig när jag tränar jiu-jitsu, på mattan eller i livet och i mötet med andra människor.

Japansk saga

Många japaner tror att vissa djur, särskilt räven, katten, grävlingen och haren, har en magisk kraft och att de kan påverka människors liv. Haren bor i månen, där han är sysselsatt med att i en mortel mala de ingredienser som används för att framställa livets elixir. Men han besöker ofta jorden och lever tills han blir mycket gammal. När han levat i 500 år blir hans päls vit och då betraktas han med mycket stor vördnad av alla goda buddhister.

Japanska sagor

av *Yei Theodora Ozaki*

fritt översatt av *Anders*

DEN VITA HAREN OCH KROKODILERNA

För länge, länge sedan, när alla djur kunde prata, bodde det i provinsen Inaba i Japan, en liten vit hare. Hans hem var på ön Oki, och tvärs över havet låg fastlandet Inaba.

Nu ville haren väldigt mycket gå över till fastlandet och till Inaba. Dagen efter gick han ut och satte sig på stranden för att titta långtande över vattnet i riktning mot Inaba. Dag efter dag funderade han, för han hoppas komma på ett sätt att ta sig över.

En dag som vanligt stod haren på stranden och tittade mot fastlandet över vattnet, när han såg en stor krokodil simma nära ön.

"Det här är väldigt tursamt!" tyckte haren. "Nu skall jag kunna få min önskan. Jag skall be krokodilen bära mig över havet!"

Men han var tveksam till om krokodilen skulle samtycka till att göra vad han ville. Så han tänkte istället för att be om en tjänst att han skulle försöka få vad han ville med ett trick.

Så med hög röst ropade han till krokodilen och sade:

"Åh, Herr Krokodil, är det inte en härlig dag?"

Krokodilen, som hade kommit hit ut själv den dagen för att njuta av det ljusa solskenet, började just känna sig lite ensam när harens glada hälsning bröt tystnaden. Krokodilen simmade närmare stranden, mycket glad att höra någon tala.

"Jag undrar vem det var som talade till mig nyss! Var det du, Mr Hare? Du måste vara väldigt ensam alldeles själv!"

"Åh, nej, jag är inte alls ensam," sade haren, "men eftersom det var en så fin dag så kom jag själv ut hit för att njuta lite. Kan du inte stanna och leka med mig en liten stund?"

Krokodilen kom då upp ur havet och satte sig på stranden, och de två lekte och stegade tillsammans ett tag. Då sa plötsligt haren:

"Herr Krokodil, du bor i havet och jag bor på den här ön, och det är inte ofta vi träffas, så jag vet egentligen mycket lite om dig. Säg mig, tror du att antalet av ditt slag är större än mitt?"

"Naturligtvis finns det fler krokodiler än harar," svarade krokodilen. "Kan du inte se det själv? Du bor på denna här lilla ön, medan jag bor i havet, som sprider sig genom alla delar av världen, så om jag kallar ihop alla krokodiler som bor i havet kommer ni harar att vara som ingenting jämfört med oss!" Krokodilen var mycket inbilsk.

Haren, som hade tänkt att spela ett spratt med krokodilen, sa:

"Tror du att det är möjligt för dig att uppbringa tillräckligt med krokodiler för att bilda en linje från denna ön över havet till Inaba?"

Krokodilen tänkte en stund och svarade sedan: "Naturligtvis är det möjligt."

"Försök då," sade den listiga haren, "och jag kommer att räkna er alla härifrån!"

Krokodilen, som var mycket enfaldig, och eftersom han inte hade den minsta aning om att haren avsåg att spela ett spratt med honom, så gick med på att göra vad haren bad, och sa:

"Vänta lite medan jag går tillbaka till havet och kallar alla oss krokodiler tillsammans!" Krokodilen störtade ner i havet och var borta en tid. Haren, under tiden, väntade tålmodigt på stranden. Äntligen krokodilen dök upp, och han förde med sig ett stort antal andra krokodiler.

"Titta, Mr Hare!" sa krokodilen, "det är väl inget för mina vänner att bilda en linje mellan här och Inaba. Det finns tillräckligt med krokodiler att sträcka sig härifrån även så långt som Kina eller Indien. Har du någonsin sett så många krokodiler?"

Hela sällskapet av krokodiler ordnade sig i vattnet för att bilda en bro mellan ön Oki och fastlandet i Inaba. När haren såg krokodilbron sa han:

"Så strålande! Jag trodde inte att detta var möjligt. Låt mig nu räkna er alla! För att göra detta måste jag dock med er tillåtelse gå över på era ryggar till andra sidan, dessutom måste ni vänliga att inte röra mig, för annars kan jag falla i havet och drunkna!"

Så haren hoppade från ön på den märkliga bron av krokodiler, räknar när han hoppade från en krokodil tillbaka till den andra:

"Var snäll och håll ganska stilla, annars kommer jag inte att kunna räkna. Ett, två, tre, fyra, fem, sex, sju, åtta, nio -

Således gick den listiga haren rakt över till fastlandet i Inaba. Inte så lite nöjd med att fått sin önskan så började han håna krokodilerna istället för att tacka dem, och så vände han sig och sa till den sista när han hoppade av dess rygg.

"Åh! Ni dumma krokodiler, se hur jag gjort med er!"

Och han skulle precis springa iväg så fort hans tassar bar honom. Men han undkom inte så lätt, för så fort krokodilerna förstod att detta var ett spratt som spelades dem av haren för att göra det möjligt för haren att korsra havet, och att haren nu skrattade åt dem för deras dumhet, blev de ursinnigt arga och bestämde sig för att hämnas. Så några av dem sprang efter haren och fångade honom. Sedan omringade de alla det stackars lilla djuret och drog ut alla håren ur hans päls. Han ropade högt av smärta och bad dem att skona honom, men med varje tofs av päls de drog ut de sa:

"Tjäna dig rätt, skyll dig själv!"

När krokodilerna hade dragit ut den sista biten av päls, kastade de den stackars haren på stranden, och alla simmade iväg skrattande åt vad de hade gjort.

Haren var nu i en ynkelig belägenhet, hela hans vackra vita päls hade dragits ut, och hans nakna lilla kropp darrade av smärta och stora sår överallt. Han kunde knappt röra sig, och allt han kunde göra var att ligga på stranden ganska hjälplös och gråta över den olycka som hade drabbat honom. Trots att det ju var hans eget fel som hade skapat allt detta elände och lidande för den vita haren av Inaba, kunde någon som såg den stackars lilla varelsen inte hjälpa att tycka synd om honom i hans sorgliga tillstånd, för krokodilerna hade varit mycket grymma i sin hämnd.

Just när allt var som värst kom ett antal män, som såg ut som Kungens söner passerande,

och ser att haren ligger på stranden gråter. De stannade och frågade vad det var frågan om.

Haren lyfte upp sitt huvud, som låg mellan hans tassar och svarade dem och sade:

"Jag hade ett slagsmål med några krokodiler, men jag blev slagen, och de drog ut all min päls och lämnade mig att lida här det är därför jag gråter."

Nu är det så att en av dessa unga män hade en dålig och elak läggning. Men han låtsades vänlighet, och sade till haren:

"Jag tycker väldigt synd om dig. Om du kommer bara prova det, jag vet av ett botemedel som kommer att bota din ömma kropp. Gå och bada dig i havet, och kom sen och sätt dig i vinden. Detta kommer att få din päls att växa igen, och du kommer att bli precis som du var innan."

Sedan gick alla de unga män vidare. Haren var mycket nöjd, tänkte att han hade hittat ett botemedel. Han gick och badade i havet och sedan kom ut och satt där vinden kunde blåsa på honom.

Men när vinden blåste och torkade honom, blev hans hud dragen och härdad, och saltet ökade smärtan så mycket att han rullade på sanden i sin vånda och grät högt.

Just då kom en annan av kungens söner förbi, bärandes en stor väska på ryggen. Han

såg haren, och stannade och frågade varför han grät så högt.

Men den stackars haren, som kom ihåg att han hade blivit lurad av en som var mycket lik mannen som nu talade till honom, svarade inte, utan fortsatte att gråta.

Men denne man hade ett vänligt hjärta och såg mycket medlidande på haren och sade:

"Din stackare ! Jag ser att all din päls är alldeles borta och att din hud är bar. Vem kan ha behandlat dig så grymt?"

När haren hörde dessa vänliga ord kände han sig mycket tacksam mot mannen, och uppmuntrad av hans milda sätt berättade haren för honom allt som hade drabbat honom. Det lilla djuret gömde ingenting från sin vän, men berättade uppriktigt hur han hade lurat krokodilerna och hur han hade kommit över bron de hade gjort, hur han hade sagt att han ville räkna deras antal: hur han hade hånat dem för deras dumhet, och sedan hur krokodilerna hade hämnats sig på honom. Sedan fortsatte han med att säga hur han hade blivit lurad av att några män som såg mycket lika hans vänliga vän: och haren avslutade sin långa berättelse om ve genom att be mannen att ge honom lite medicin som skulle bota honom och göra hans päls växa igen.

När haren hade avslutat sin berättelse, vände sig mannen full av medlidande mot honom, och sade:

"Jag är mycket ledsen för allt du har lidit, men kom ihåg, det var bara konsekvensen av svek du praktiserade på krokodilerna."

"Jag vet", svarade den sorgsna haren, "men jag har ångrat mig och gjort upp med mig själv att aldrig använda svek igen, så jag ber er att visa mig hur jag kan bota min ömma kropp och få pälsen att växa igen."

"Då ska jag berätta om ett bra botemedel," sade mannen. "Först gå och bada väl i dammen där borta och försök tvätta allt salt från kroppen. Välj sedan några av de blommor som växer nära kanten av vattnet, sprid dem på marken och rulla dig på dem. Om du gör detta kommer dess pollen att göra så din päls växer ut igen, vacker och fin, och du kommer att genast bli bra. Det kommer bara att ta en liten stund."

Haren var mycket glad att bli tillsagd vad man ska göra, så vänligt. Han kröp till dammen som mannen pekade för honom, badade väl i den, och sedan plockade han av de blommor som växer nära vattnet, och rullade sig i dem.

Till sin förvåning, när han gjorde detta, såg han hur hans fina vita päls växte igen, smärtan upphörde, och han kände precis som han hade gjort före alla sina olyckor.

Haren var överlycklig över sin snabba återhämtning, och gick hoppande glatt mot den unge mannen som hade hjälpt honom, och knäböjer vid hans fötter, sade:

"Jag kan inte nog uttrycka mitt stora tack för allt du har gjort för mig! Det är min uppriktiga önskan att göra något för er i gengäld. Snälla, säg vem du är?"

"Jag är ingen Kungs son som du tror mig. Jag är en älva, och mitt namn är Okuni-nushi-no-Mikoto," svarade mannen, "och de varelser som passerade här före mig är mina bröder. De har hört talas om en vacker prinsessa som heter Yakami som bor i denna provins Inaba, och de är på väg att hitta henne och att be henne att gifta sig med en av dem. Men på denna expedition är jag bara en skötare, så jag går bakom dem med denna stora stora väska på ryggen." Haren ödmjukade sig inför denna stora älva Okuni-nushi-no-Mikoto, som många i den delen av landet dyrkade som en gud.

"Åh, jag visste inte att du var Okuni-nushi-no-Mikoto. Så snäll du har varit mot mig! Det är omöjligt att tro att den där ovänliga karln som skickade mig att bada i havet är en av dina bröder. Jag är helt säker på att prinsessan, som dina bröder har gått för att söka, kommer att vägra bli brud till någon av dem, och kommer att föredra dig för din godhet och ditt stora hjärta. Jag är helt säker på att du kommer att vinna hennes hjärta utan avsikt att göra det, och hon kommer att be att bli din brud." Okuni-nushi-no-Mikoto tog ingen notis om vad haren sa, men tog ett vänligt farväl av det lilla djuret och fortsatt snabbt vidare på sin väg och snart var han ifatt sina bröder. Han hittade dem precis inne i prinsessans port.

Precis som haren hade sagt, kunde prinsessan inte övertalas att bli brud till någon av bröderna, men när hon tittade på den snälla broderns ansikte gick hon rakt fram till honom och sade: "Till dig ger jag mig själv", och så var de gifta. Det här är slutet på historien. Okuni-nushi-no-Mikoto dyrkas av folket i vissa delar av Japan, som en gud, och haren har blivit känd som "The White Hare of Inaba." Men vad som blev av krokodilerna vet ingen.

Anders

Äntligen träning

Äntligen är vi igång med träningen i JK Seisin, om än i försiktig skala. På grund av rådande rekommendationer så har vi bara satt igång med fortsättningsungdomarna. Vi har också infört nya regler såsom ombyte hemma, inga föräldrar i lokalen, automatiska spritstationer mm.

Det är härligt att se ungdomarna på mattan! Intrycket från de första träningarna är att alla är väldigt träningsivriga och att de har längtat

efter både leka och träna jiu-jitsu igen. Vi undviker just nu mattfight men förhoppningsvis kan vi snart börja träna helt som vanligt och då även med vuxna på mattan.

Mats Mandegård
JK Seisin

*Ungdomarna lyssnar på instruktören Bo Forsbergs råd.
Foto: Mats Mandegård*

*Bo Forsberg förbereder gruppen på nästa övning i JK Seisins fina Dojo.
Foto: Mats Mandegård*

Hälsningar från Dennis i Japan!

Med japansk mamma och svensk pappa har jag alltid varit intresserad av Japan generellt och var också från tidig ålder intresserad av budo – japansk kampsport – min morfar hade 5 dan i kendo. Jag växte upp i Malmö och provade på jiu-jitsu, judo och karate i början på 90-talet. Jiu-jitsun var roligast och jag funderade på att fortsätta träna men var redan ganska upptagen med fotboll två till tre gånger i veckan så det blev svårt att hinna med. Det dröjde några år till och jag började äntligen träna jiu-jitsu 1998 och det var en fantastisk start på en underbar resa!

År 2000 flyttade jag till Göteborg och började naturligtvis träna vidare där. Det var fin stämning och gemenskap på klubben och jag kände mig som hemma direkt. 2003-2004 studerade jag ett år som utbytesstudent på ett universitet i

Jiu-jitsuträning i Tokyo – kanske en blivande klubb? Foto: Privat

*Fin övning även i hushållsgöromål.
Foto: Privat*

Tokyo, Japan. Där hade jag möjlighet att träna Nihon Kempo och även lite kendo. Jag fastnade för Nihon Kempo som kändes som en fin blandning av tekniker från jiu-jitsu, judo och karate. Det var lärorikt att prova på något annat och jag lärde mig mycket om japansk träningskultur.

Jag fortsatte sedan träna och instruera jiu-jitsu i Göteborg aktivt till 2009 då jag flyttade (för gott?) till Tokyo. Tiden går fort och det har redan gått mer än 10 år! Det har varit fullt upp med jobb och tyvärr inte mycket tid till träning... jag saknar det och tänker ofta tillbaka på alla fina minnen från både på och av mattan med roliga träningspass, spännande sommarläger och goda tider från att umgås med träningskamrater.

Jiu-jitsun har spelat en stor roll i mitt liv och jag vill säga ett stort tack till alla som jag har haft privilegiet att träna tillsammans med! Jag har lärt mig oerhört mycket från er, inte bara de tekniska aspekterna men också om kamratskap, gemenskap och ledarskap! Med tre små döttrar (8, 5 och 3 år gamla) försöker jag nu dela med mig av mina lärdomar från jiu-jitsu så ofta som jag kan.

**Med bästa hälsningar från Japan,
Dennis Nilsson (Oka)**

Hedersmedlem Jubilerar

Svenska Jiujitsuförbundets Hedersmedlem den japanske judopedagogen Mahito Ohgo fyllde den 2 februari i år 80 år.

I Japan brukar man inte uppmärksamma födelsedagar på samma sätt som vi här i Europa, men då Mahito bott många år i Österrike och Tyskland tyckte vi att han skulle uppvaktas ”på vårt sätt”.

Jag lärde känna Mahito redan våren 1964 då han för första gången besökte oss i Redbergsgården, Göteborg – Kurres första Dojo. Sedan blev det många, många härliga träningstimmar både hemma i Göteborg och på de stora sommarlägren i Holland. Jag fick också det stora förtroendet att vara Uke till Mahito då han författade sin mycket uppskattade bok Judo – Grundlagen Metodik. Det var både spännande, jobbigt men mycket lärorika dagar vi hade just i Redbergsgården framför Kurres kamera.

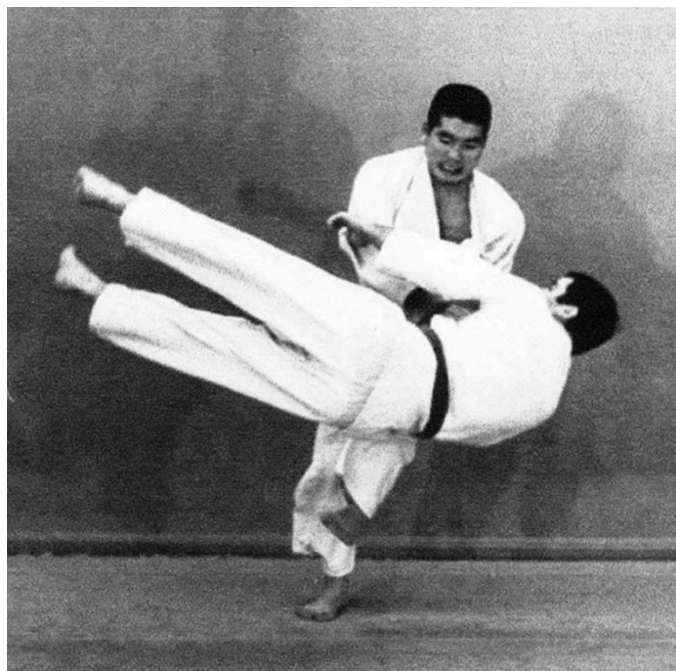
Mitt intresse för Japan var så stort att jag en vår åkte dit med transibiriska järnvägen. Minns inte vilket år det var. Väl inrest till Japan hamnade jag i norra delen av landet och ganska snart träffade jag där min blivande fru Kinue och jag stannade i landet i nästan 40 år. Jag var bland annat ”flygande reporter” för tidningarna Judo och Budo.

Då Mahito flyttade hem till Japan i slutet av 80-talet träffades vi och pratade om gamla judominnen. Jag fick då hedersuppdraget att vid mina nästan årliga besök i Sverige medföra gåvor till och från vännerna Mahito och Kurre. En lite speciell händelse var att jag inte träffat Mahito på nästan 1 år och hade då en present till honom från Göteborg, som han ännu ej fått! Vi möttes på ett café i Tokyo någon dag innan jag skulle åka på mitt årliga besök och där öppnade han sin ”gamla” present, medan han i en påse hade en ny present, som jag skulle ta med. Inget omslagspapper? Mahito tog då sin svenska presents omslagspapper, slog in sin gåva och sade: ”det här blir bra!”

I Göteborg gladde jag Kurre med presenten från Mahito och då han fick höra ”problemet” med omslagspapperet packade han in sin nya present i samma papper! Detta papper färdades alltså över halva jorden mer än tre år innan ”tidens tand tog ut sin rätt”!

Min fru Kinue och jag skrev en hyllning till vännen Mahito. Vet också att han blev uppmärksam av förbundet och de gamla vännerna Marja och Fritz. Trots olika traditioner har vi fått bevis att Mahito gillade detta!

Stellan Nipponsson Holst

Covid-19; en backspegel

”Order, kontraorder och tvättbyte.” Det senaste året med Covid-19 som härjat över vårt jordklot kan lätt liknas vid en vanlig dag i lumen.

Förbundsstyrelsen sammanträdde varannan vecka från det att pandemin var ett faktum och efter nyår har vi sammanträtt var tredje vecka. Allt negativt med Coronan till trots, har det varit bra för styrelsen att träffas ofta, verkligen landa i frågor och att ena gruppen. Det är fascinerande att se hur positiva styrelsemedlemmarna alltid har varit, hur humöret alltid har hållits någorlunda på topp och hur vi alltid har trott på att något gott lurar runt hörnet. Baksidan med vår positiva attityd är nog att vi har levt lite i förnekelse och inte jobbat tillräckligt för att skapa nya metoder som är anpassade efter de nya omständigheterna. Det visar lite hur ovana vi är på att hantera samhällskriser och förstå vidden av en pandemi. Vi har hela tiden trott att viruset skulle dra sig tillbaka i takt med kalendern. Det gav för handen att vi hade det relativt lätt för att agera utifrån fullbordat faktum men att vi hela tiden trodde på att pandemin skulle lätta på sitt grepp lagom till sommaren, lagom till höstterminen, lagom till nyår, lagom till vårterminen. Nu tror vi på att pandemin har lättat lagom till höstterminen. Redan nu beslutar vi att flytta sommarlägret fram till första helgen i augusti. Vi kommer inom kort komma ut med en inbjudan till ett tre dagar långt sommarläger hos JK Kano i Göteborg. Inte helt tokigt med tanke på den historiska mark JK Kanos lokal utgör för förbundet femtioåriga historia och de tidiga sommarläger som faktiskt hölls där. Vi kommer att bjuda in till nivåkontrollägar i slutet på maj. Det blir två olika dagar och två olika orter. Det kommer att bli begränsningar i antalet deltagare. Syftet är att erbjuda en chans till feedback för dem som står i begrepp att gå upp för graderingstest på sommarlägret. Det har nog inte undgått någon att SJF fyller 50 år i år. De firanden vi hade hoppas på ligger i träda. Den stora banketten i januari blev en liten supé som har ställt in två gånger. Vår förhoppning är att vi kan fylla hösten med minnesvärda evenemang och ha någon form av crescendo på jullägret.

En ambition vi har är att gå in i verksamhetsår 51 med en känsla av nybyggaranda, framtidstro och fräschör. Som ett led i detta ser vi över vår grafiska profil. Projektledare för denna grannliga uppgift är Josefine Hagelberg. Josefin har skapat en enkät på Facebook vilken ni alla ombeds fylla i. Underlaget hjälper oss att träffa rätt i vår grafiska profil som ska uttrycka nutid, framtid, vår verksamhet och människorna i vårt förbund. I samma veva ser vi över vår hemsida som på något sätt har vittrat sönder genom åren.

Med avstamp i att vi har haft ett enormt påfrestande tid med covid-19 kan vi alla se till den uppgift vi har att återvärva alla de medlemmar som valde att sluta under pandemin. När ändå den apparaten är igång kommer det bli lättare att rekrytera helt nya medlemmar. Det kommer att bli ett race för att ta del av alla understimulerade stugsittare. Vi ska inte bli tvåa på den bollen. Tänk ut rekryteringskampanjer redan nu. Smid planer, prova tänka ut-anför boxen. Syns man, finns man.

Vår allas uppgift just nu är att bita ihop, hålla i och hålla ut. Det kommer att bli som förr igen och det kommer att bli som aldrig förr.

Passar på att citera styrelseledamoten Jonas Borgström. ”Det finns en anledning till varför framrutan är större än backspeglarna.”

Erik Lorinder
Förbundsordförande

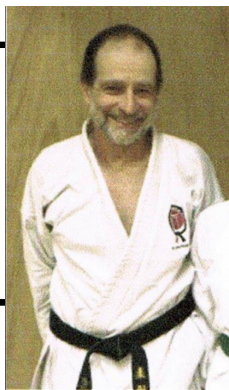
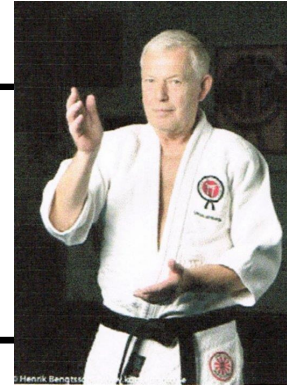

Veteranföreningen Shiai

Veteranföreningen SHIAI hyllar sina medlemmar som fyller ”jämnt och ojämnt” under vårt jubileumsår! SJF är nu 50 år och vi börjar våra hyllningar fr.o.m. just 50 år!

Johnny Sjöström, 75 år 9 februari

Johnny var en av de allra första medlemmarna i förbundet då med klubben Trelleborgs Jiu-jitsuklubb. Jobb och familj gjorde att Johnny ganska snart flyttade norrut en liten bit – till Ängelholm och den fina jiu-jitsuklubben, där han ännu idag är aktiv, både som instruktör och tränande.

Kurt Wicke, 70 år 1 februari

Kurt är född i Tyskland, kom till Sverige och Trollhättan samt jobbade som högskolelärare inom samhällskunskap och psykologi. Tack vare sonens judointresse hamnade Kurt på mattan hos Uddevallas ganska nybildade jiu-jitsuklubb. Där han sedan varit aktiv i många år – både som instruktör och tränande.

Anders Fält, 65 år 11 februari

Anders startade sin jiu-jitsubana i Falcons Jiu-jitsuklubb i Stockholm. Klubben var från start en företagsklubb för ABABs väktare, som skulle kunna träna självförsvar på sin fritid. Anders var med under många intensiva år, med massor av resor till både helgläger och sommarläger runt om i landet. Sedan kom tiden då han skulle tänka på utbildning och familj, varför den aktiva delen försvann, men så aldrig intresset för jiu-jitsun, något vi alla är tacksamma för.

Anders Fält på sommarläger i Småland.

Thomas Crona, 60 år 11 mars

Thomas en mycket aktiv herre sedan lång tid tillbaka. Han har tränat många olika arter, men genom både jobb- och bostadsförändring började Thomas om med jiu-jitsuträning i Göteborg hos Rolf Dahlström i badhuset på Hisingen. Thomas är en drivande kraft och började leta EGEN lokal för klubben och lyckades också. Jiu-jitsuklubben Kyo hamnade ännu längre ut på Hisingsön, men där fanns det enormt mycket barn och ungdomar som anslöt sig för fulla muggar. Thomas återgick några år senare till det militära och förflyttades till Enköping och bildade där Jiu-jitsuklubben Kiboe. Idag är Thomas tillbaka på västkusten och klubben Kyo.

Thomas Crona graderas till 1 Dan jiu-jitsu.

Veteranföreningen Shiai

SHIAI sörjer Sven Lövgren

På dagen innan SJF firade sitt 50-årsjubileum drabbades vi veteraner av det tragiska meddelandet att vår mångårige vän, Sven Lövgren, somnat in.

Sven kom från Tierp till Göteborg i slutet av 60-talet, fick kontakt med judo och jiu-jitsu på Magasinsgatan 1971 och blev sedan dess en av våra allra trognaste vänner. Sven var en mycket positiv natur med ett alldeles speciellt bullrande skratt, som så många gånger "lättat upp" en lite krisartad stämning.

Sven var mycket duktig i judo – med en underbar fallteknik – vilket han fick bevisa då han blev OS-medaljören Wolfgang Hofmanns speciella "kastdocka" på de stora sommarlägren i Holland. Dessutom var han en mycket händig man, som alltid ställde upp när något skulle byggas om, målas, snickras etc. Lite roligt är att Sven och en kompis tillverkade alla bänkar till omklädningsrummen på Teatergatan 1976 och de står pall ännu idag 45 år senare!

Saknaden efter Dig, Sven är enorm. Du är en av de absolut härligaste vänner som bara alltid fanns vid vår sida. Sven blev 74 år.

MDN

Sven Lövgren med sin älskade hund "Gumman".

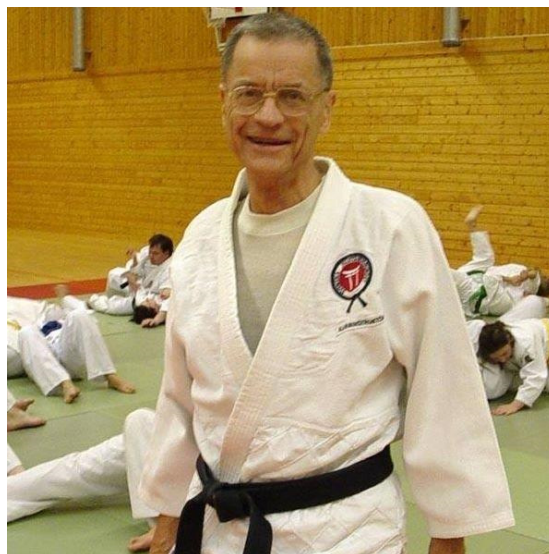
Svante Silvén har lämnat oss i sorg och saknad

Det är med tyngd i hjärtat vi låter meddela att Svante Silvén lämnade oss i söndags den 7 februari.

Svante var personen som tog SJF:s jiu-jitsu till Karlstad. Han reste på egen hand till jiu-jitsuläger, undervisade på hemmaplan och tog 1977 initiativ till en jiu-jitsusektion inom den lokala judoklubben. Svantes hårda arbete är ursprunget till att Jujitsuklubben Hontai skapades. Svante var aktiv som instruktör och ledamot i styrelsen för såväl den lokala föreningen som i Svenska Jiu-jitsuförbundet under många år.

Svante var hedersdoktor vid Karlstads universitet och lektor i matematik och fysik. För Svante var det viktigt att lära med lust och att undervisa så att elevers självkänsla byggs upp och att de får möjlighet att blomma ut. Dessa var härliga personlighetsdrag vi såg mycket av när Svante undervisade i jiu-jitsu. Svante blev 90 år.

EL

En glad Svante på sommarläger i Katrineberg.

Riksinstruktörens spalt

Försvar mot kniv

Angrepp med kniv är tyvärr vanligt förekommande vid misshandel och under 2000-talet har kniv använts vid i genomsnitt drygt 40% av samtliga fall av dödligt våld.

Kniv har varit den dominerande våldsmetoden vid dödligt våld i Sverige sedan 1970-

talet och det finns ett tydligt samband mellan dessa brott och alkoholberusning (Källa: Brottsutvecklingen i Sverige fram till år 2015). På senare år har det däremot blivit allt vanligare med skjutvapen vid dödligt våld. Den näst vanligaste formen av våldsbrott bland både tjejer och killar är att man burit kniv som vapen, något som 12% av killarna och 6% av tjejerna uppger att de gjort under 2017 (statistik från BRÅ).

Bland de elever som uppger att de burit kniv som vapen samt slagit någon så att denne fick ont, men inte så att händelsen föranledde behov av sjukvård, ser man att den andel som gjort detta minst sex gånger under de senaste tolv månaderna är något större än den andel som uppger att de gjort detta 3–5 gånger.

Jag träffade en kille i 18 års åldern för ett tag sedan och vi kom att prata om att försvara sig. Han hävdade att det enda som fungerar är att ha kniv på sig. Han hade alltid kniv när han skulle ut, för det gjorde att han kände sig trygg och säker och skulle inte dra sig för att använda den.

Det är skrämmande att höra att våldsanvändandet ökar bland yngre och att man tror att bära kniv är det bästa försvaret.

Knivlagen reglerar i vilken utsträckning man får ha kniv på allmän plats. Det är förbjudet att ha knivar och andra stick- eller skärvapen som är tänkta att användas som vapen i skolor, i fordon eller på allmän plats. Men det är viktigt att komma ihåg att en anmälan inte behöver innebära att kniven verkligen använts.

Antalet lagföringsbeslut för brott mot knivlagen som huvudbrott ökade med närmare 7% jämfört med 2018. Över en tioårsperiod (sedan 2010) har antalet ökat med 10%.

Text från BRÅ:

1) Statistiken över lagförda personer redovisar antalet lagföringsbeslut som fattats under året. Med lagföringsbeslut avses fällande dom i tingsrätt eller beslut från åklagare om strafföreläggande eller åtalsunderlåtelse under ett kalenderår. En och samma person kan lagföras på olika sätt och vid flera tillfällen under ett år. Ett lagföringsbeslut kan innehålla beslut om flera brott och flera påföljder.

Så vad skall vi tänka på när det gäller att försvara oss.

-Alltid vara beredd på att det kan förekomma kniv vid ett angrepp

-Hålla avstånd, försvinn från platsen om så är möjligt

- Se till att skydda sig med blockering, avledning och eventuellt ha något föremål mellan sig och angriparen samt försvinn från platsen

-Ta kontroll över kniven (ha ett vidgat seende) snappa tag i handen eller armen som håller kniven avväpna eller fäll och avväpna samt förvinn från platsen.

- Vid kontrollgrepp så måste man avväpna och ha god kontroll på angriparen i avvaktan på andra åtgärder.

För att känna sig säker på sitt försvar så träna mycket knivförsvar, helst på varje pass! Tänk på att inte leka med kniven, respektera den som en riktig och vass kniv.

När jag var 15 år och sommarjobbade så skadade jag mig på en kniv och det har jag fortfarande men av (avskuren sena i höger lillfinger) så jag vet hur lite det behövs för att en knivskada skall uppstå.

Så träna flitigt på knivförsvaren och ha respekt för kniven

Benny Ericsson
Riksinstruktör
Svenska Jiujitsuförbundet

Isolering och social distans?
Passa på att läsa Kurt Durewalls böcker!

Ge inte upp!

*är titeln på min sista bok,
den jag precis hann
skriva klart.*

Boken om mig, Kurt Durewall

Mitt liv från barndomen, över fosterhem,
anstalter och institutioner genom
boxning, foto, judo, jiu-jitsu, självskydd,
förflyttningsteknik, ergonomi och det
underbaraste av allt –
att få dela med mig av kunskaperna
till vetgiriga elever!

Storlek: 18 x 26 cm, inbunden
344 sidor med över 400 bilder.

Pris: 350:- inkl moms
exkl. frakt 70 :-
Välkommen att beställa!

För mer information och beställningar

www.kurtdurewall.com

0703-200 701

PG 42 63 29 – 9

marja@kurtdurewall.com

Engelbrektsgatan 48

411 39 Göteborg